

De homo politicus, wie gelooft die mens nog?

[3 Valentijn Dhaenens © Nina Daelemans](#)

Valentijn Dhaenens brengt in *Onbezongen* een geloofwaardig, doorleefd en gelaagd portret van de machtshongerige mens.

Advertentie

'Zakkenvullers, leugenaars, grillig, onbetrouwbaar, marionetten, machtswellustelingen.' De eerste hits voor 'politici zijn...' in Google zeggen ongezouten hoe de vox populi tegen het empoloi aankijkt. *Onbezongen* bevestigt noch ontkracht die weinig flatterende stereotyperingen, maar brengt een genuanceerde en realistische bijstelling van het echte DNA van de homo politicus.

[3 Valentijn Dhaenens in 'Onbezongen' © Danny Willems](#)

De auteur van de tekst, Vincent Stuer, behoort door zijn lange carrière als tekstschrijver en woordvoerder voor toppolitici tot de incrowd, en hij is kind aan huis geweest in de cenakels van de macht. Stuer heeft als geen ander de kermis der ijdelheden meegemaakt en van nabij gezien wat een politiek beest pur sang drijft. De man die hij bij monde van acteur Valentijn Dhaenens voor het voetlicht laat treden, is een compositie van vele politici en persoonlijkheden. Stuer toont zowel bewondering als medelijden voor het geassembleerde personage op wie hij gedurende anderhalf uur de volgsport richt. Zonder dat het een eerbetoon wordt, merk je bij de schrijver-observator ontzag voor de monomane gedrevenheid, de retorische kracht en de grenzeloze behaagzucht waarmee de doorsnee politicus behept is.

Twee zielen in één borst

Op de scène ontrolt dat zich als een eenmansgevecht. Het aandachtsgeile personage overlegt met zijn spindoctor strategieën om de pers en Jan Modaal op te vrijen, manipuleert en sneert, en zet zijn mentor en rivaal 'den Dikken' tijdens een partijcongres genadeloos te kakken. Er wordt geschmierd bij het leven.

Tegelijk zie je de eenzaamheid van de man die 's avonds moederziel alleen achterblijft en - hunkerend naar genegenheid - via de telefoon houvast zoekt bij zijn minnares. Een schandaaltje is voldoende om die kwetsbaarheid nog tastbaarder te maken, want "there's no such thing as bad publicity" is maar een halve waarheid.

[3](#) © Danny Willems

Aan de basis van *Onbezongen* ligt een krachtige tekst. Acteur Valentijn Dhaenens zit doorleefd in zijn rol, en hij is geloofwaardig als gladjanus en wollige mooiprater. Even subtiel speelt hij de overgangen naar de verstilde momenten als de verbositeit stukt, de vertwijfeling en de ontgoocheling toeslaan, en de charmeur afgeserveerd wordt.

Het stuk speelt in een grote, schaars aangeklede open ruimte. De scenografie is sober en strak. Dankzij de présence van Dhaenens, enkele leuke gimmicks (zoals de ronddwarrelende flyers) en de goed getimede distorte versie van het eerste pianoconcerto van Tsjajkovski wordt *Onbezongen* nooit eentonig of saai.

Tot 10/2 op tournee. kvs.be